

עת"א 58029/05/16 - מדינת ישראל נגד עבדאלרחים עבד אלבאסט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 58029-05-16 מדינת ישראל נ' עבד אלבאסט (אסיר) 05 יוני 2016

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותרת מדינת ישראל

נגד

המשיב עבדאלרחים עבד אלבאסט (אסיר)

נוכחים:

ב"כ העותרת עו"ד זנה

המשיב הובא על ידי שב"ס

מתורגמן לשפה הערבית מר תופיק דיפסי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. עתירה נגד החלטת וועדת השחרורים מיום 25.5.16 אשר הורתה על שחרורו על תנאי של המשיב ממאסרו.

2. המשיב נידון בבית המשפט הצבאי ביהודה למאסר ראשון לתקופה של 8 חודשים בגין עבירה של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עת היה חבר בארגון אלרבתא אלאיסלמיה החל מחודש פברואר 2015 ועד מעצרו, ואף השתתף בישיבה בה התקיימו הבחירות לארגון, בנוכחות פעילי הארגון הבולטים.

3. תחילת ריצוי מאסרו של המשיב היתה ביום 1.12.15, תום ריצוי 2/3 ממאסרו (בניכוי מנהלי) היה ביום 19.4.16 ושחרורו המלא עתיד להיות ביום 31.7.16 (ובניכוי מנהלי) 10.7.16.

4. בהחלטתה מציינת הוועדה כי מדובר במאסר ראשון של אסיר בטחוני. המשיב לא מתכחש בפני הוועדה לעובדה שהודה במסגרת הסדר טיעון אלא שלגרסתו הסכים להסדר משום כיבוד עורך הדין שלו ולא בשל נכונות האישום כנגדו. הוועדה מציינת כי דעת המשיב היא כי אין לנקוט בדרכי אלימות ועל רקע האמור והיות והתנהגותו בכלל ללא דופי ועל אף התנגדות השב"כ הגיעה הוועדה למסקנה כי המשיב היום אינו מחזיק באידיאולוגיה שמשמעותה פגיעה במדינה ועל כן אין בשחרורו המוקדם כדי לסכן את הציבור.

5. תמצית נימוקי העותר היא כי מדובר בעבירה ביטחונית בה הודה המשיב והוועדה לא נימקה כיצד התרשמה שהוא אינו מסוכן עוד לציבור לאחר שהכחיש בפניה לחלוטין את העבירה שביצע. עוד טוען העותר כי הוועדה לא נתנה את המשקל הראוי לחוות דעת השב"כ שמסתמכת לעיתים על מידע כללי ולא דווקא מידע קונקרטי. כן לא ניתן משקל מספק לחומרת העבירה ונסיבותיה והרקע האידיאולוגי שביסודה. לטענת העותר הרי שעמדת המשיב היא שהוא חף מפשע למעשה ולא שזנח את הרקע האידיאולוגי שביסוד העבירה שביצע ודי באופייה של העבירה כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת ממנו.

6. המשיב מבקש לדחות את העתירה. בדבריו חזר על העמדה שהביע בפני הוועדה לפיה הכחיש לחלוטין את מעורבותו בעבירה בה הודה לפני בית המשפט הצבאי ביהודה תווך שטוען הוא שעשה כן לפי המלצת עורכת דינו על מנת להשתחרר בסיום העונש.

7. לאחר שעיינו בעתירה על נספחיה, בהחלטה שביסודה ושמענו את תגובת המשיב, מצאנו כי בדין יסודה וכי החלטת הוועדה לוקה בחוסר סבירות המצדיק את התערבותנו.

8. כידוע הן על פי החוק והן על פי הפסיקה, שחרור על תנאי ממאסר אינו זכות קנויה ועל האסיר מוטל הנטל להוכיח כי ראוי הוא לשחרור וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות. חומרת העבירה ונסיבותיה מהווים שיקול חשוב במניין השיקולים בהיותם מעידים על הסיכון הנשקף מהאסיר ובייחוד משהמדובר בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי, שדי לעיתים בעצם אופיין של אלה ובהיעדר אינדיקציה לזניחת הקו האידיאולוגי שהוביל להן ללמד על המסוכנות הנשקפת מהאסיר ולמנוע את שחרורו המוקדם. על האסיר מוטל הנטל כי זנח את האידיאולוגיה השלילית שהובילה אותו לביצוע העבירות ובענייננו לא זו בלבד שלא נעשה כן ואין כל אינדיקציה לכך, אלא שהוגשה אף חוות דעת שב"כ המדגישה את הסיכון הנובע מהעבירה.

בענייננו המשיב מכחיש את מעורבותו בביצוע העבירה זאת למרות שהודה בפני בית המשפט בעניין זה. לטענת המשיב הודה הוא על מנת לכבד את המלצת עורכת דינו ולא בשל העובדה שאכן ביצע את העבירה. עמדה זו של המשיב מלמדת כי לא הפנים את חומרתה ומתכחש לה וממילא לא ניתן לקבוע כי פגה המסוכנות הנשקפת ממנו.

9. נראה לנו אפוא כי שילוב העבירה בה הורשע המשיב, היעדר הליך טיפולי כמו גם היעדר כל אינדיקציה

לזניחת היסוד האידיאולוגי שעמד ביסוד ביצוע העבירה ולמעשה התכחשות לביצוע העבירה מוביל בהכרח למסקנה כי נפל פגם בהחלטת הוועדה, החלטה החורגת ממשית ממתחם הסבירות ומצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

10. העתירה מתקבלת אפוא והחלטת הוועדה המורה על שחרורו המוקדם של המשיב בטלה.

ניתן והודע היום כ"ח אייר
תשע"ו, 05/06/2016 במעמד
הנוכחים.
יעקב שפסר, שופט, אב"ד

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת